

POSTANOWIENIE

Dnia 9 stycznia 2017 roku

Sąd Okręgowy w Poznaniu III Wydział Karny

w składzie:

Przewodnicząca: SSO Magdalena Grzybek

Protokolant: sędzia przewodnicząca

przy udziale Prokuratora Prokuratury Okręgowej w Poznaniu Pawła Gryzieckiego

po rozpoznaniu w dniu 9 stycznia 2017 roku w Poznaniu na posiedzeniu

w sprawie skazanego **L. P.**,

z urzędu

w przedmiocie częściowego umorzenia postępowania o wydanie wyroku łącznego i przekazania sprawy w pozostałym zakresie zgodnie z właściwością rzeczową i miejscową

postanawia

1. na podstawie art. 572 k.p.k. w zw. z art. 17 § 1 pkt 7 k.p.k. umorzyć postępowanie karne w przedmiocie wydania wyroku łącznego obejmującego karę wymierzoną skazanemu L. P. wyrokiem Sądu Okręgowego w Poznaniu z dnia 19 grudnia 2011 roku, sygn. akt III K 439/09,
2. na podstawie art. 35 § 1 k.p.k. w zw. z art. 569 § 1 i 2 k.p.k. w pozostałym zakresie stwierdzić niewłaściwość Sądu Okręgowego w Poznaniu do rozpoznania sprawy skazanego L. P. w przedmiocie wydania wyroku łącznego i przekazać ją Sądowi Rejonowemu w Pile jako właściwemu miejscowo i rzeczowo,
3. na podstawie art. 632 pkt 2 k.p.k. kosztami procesu obciążyć Skarb Państwa.

UZASADNIENIE

Skazany L. P. był wielokrotnie karany sędownie. Przed sądem okręgowym jako sądem pierwszej instancji był skazany jedynie wyrokiem Sądu Okręgowego w Poznaniu z dnia 19 grudnia 2011 roku, sygn. akt III K 439/09, przy czym kara pozbawienia wolności wymierzona tym wyrokiem została już wykonana.

Następnie wobec skazanego został wydany wyrok łączny Sądu Rejonowego w Złotowie z dnia 16 marca 2016 roku, sygn. akt II K 725/15, którym połączono wyroki:

1. Sądu Rejonowego Poznań – Nowe Miasto i Wilda w Poznaniu z dnia 14 września 2011 roku, sygn. akt III K 418/10,
2. Sądu Rejonowego w Szamotułach z dnia 29 maja 2012 roku, sygn. akt II K 1140/10,
3. Sądu Rejonowego w Złotowie z dnia 4 lutego 2015 roku, sygn. akt II K 43/15.

Po wydaniu wyroku łącznego przez Sąd Rejonowy w Złotowie w sprawie II K 725/15 L. P. był jeszcze karany wyrokiem Sądu Rejonowego w Pile z dnia 15 czerwca 2016 roku, sygn. akt II K 387/16, za przestępstwo z art. 297 § 1 i art. 286 § 1 k.k. w zw. art. 11 § 2 k.k., popełnione w dniu 5 stycznia 2005 roku, na karę 8 miesięcy pozbawienia wolności.

Postanowieniem z dnia 31 października 2016 roku, sygn. akt III K 188/16, Sąd Okręgowy w Poznaniu umorzył postępowanie karne w sprawie skazanego L. P. w przedmiocie wydania wyroku łącznego obejmującego karę wymierzoną wyrokiem Sądu Okręgowego w Poznaniu z dnia 19 grudnia 2011 roku, sygn. akt III K 439/09.

Po wydaniu wskazanego wyżej postanowienia Sądu Okręgowego w Poznaniu z dnia 31 października 2016 roku, sygn. akt III K 188/16, L. P. nie był karany sędownie.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Zgodnie z treścią art. 569 § 1 i 2 k.p.k. jeżeli zachodzą warunki do orzeczenia kary łącznej w stosunku do osoby, którą prawomocnie skazano lub wobec której orzeczono karę łączną wyrokami różnych sądów, właściwy do wydania wyroku łącznego jest sąd, który wydał ostatni wyrok skazujący lub łączny w pierwszej instancji, orzekający kary podlegające łączeniu. Jeżeli w pierwszej instancji orzekały sądy różnego rzędu, wyrok łączny wydaje sąd wyższego rzędu.

Zakres przedmiotowy niniejszego postępowania, należy uznać za tożsamy z przedmiotem rozpoznania w sprawie III K 188/16 zakończonej prawomocnym postanowieniem Sądu Okręgowego w Poznaniu z dnia 31 października 2016 roku, na mocy którego umorzono postępowanie karne w sprawie skazanego L. P. w przedmiocie wydania wyroku łącznego obejmującego karę wymierzoną wyrokiem Sądu Okręgowego w Poznaniu z dnia 19 grudnia 2011 roku, sygn. akt III K 439/09..

Nadto, rozważając dopuszczalność wydania wyroku łącznego wobec skazanego L. P. obejmującego karę orzeczoną wyrokiem Sądu Okręgowego w Poznaniu z dnia 19 grudnia 2011 roku, sygn. akt III K 439/09, stwierdzić należy, iż po wydaniu postanowienia w sprawie III K 188/16, nie zmieniła się w żaden sposób sytuacja prawna oraz faktyczna skazanego.

W związku z tym należało stwierdzić, iż w tym zakresie zaistniała negatywna przesłanka procesowa w postaci stanu powagi rzeczy osądzonej określona w art. 17 § 1 pkt 7 k.p.k., orzekając jak w punkcie 1. postanowienia.

Z kolei uwzględniając fakt, że ostatnim sądem, który wydał wobec L. P. prawomocny wyrok skazujący był Sąd Rejonowy w Pile, należało przekazać mu przedmiotową sprawę jako sądowi właściwemu rzeczowo i miejscowo do jej rozpoznania, orzekając jak w punkcie 2. postanowienia

O kosztach procesu Sąd orzekł w punkcie 3 postanowienia na podstawie przepisów tam powołanych.

SSO Magdalena Grzybek